

Rapport

Klacht

Verzoeker, een werkgever, klaagt erover dat het Uitvoeringsinstituut werknemers-verzekeringen (UWV):

1. hem onjuist heeft geïnformeerd over de uitkomst van het deskundigenoordeel dat op verzoek van een werknemer was uitgebracht;
2. de bedrijfsarts, anders dan het UWV stelt, geen afschrift van de verzekerings-geneeskundige rapportage heeft doen toekomen;
3. op zijn verzoek om vergoeding van de door hem geleden schade afwijzend heeft gereageerd.

Beoordeling Bevindingen

Verzoeker is een werkgever voor mensen met een indicatie op grond van de Wet Sociale Werkvoorziening (WSW). Hij biedt werk aan voor mensen die door psychische, lichamelijke of verstandelijke beperkingen alleen kunnen werken onder aangepaste omstandigheden, zo vermeldt de website van verzoeker.

Een werknemer van verzoeker vroeg op 10 december 2008 een deskundigenoordeel aan bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV). Bij brief van 24 december 2008 informeerde het UWV onder meer verzoeker over de uitkomst. Verwezen werd naar een afschrift van de brief aan de werknemer. Hierin werd onder meer het volgende aangegeven:

"Uw werkgever heeft u werk aangeboden dat volgens hem passend is. U heeft echter aangegeven dat het werk niet passend is. Ons oordeel is dat het werk inderdaad niet passend is. In de bijgevoegde rapportage van onze arts leest u meer over onze motivatie."

In de brief aan verzoeker werd verder nog aangegeven dat eventuele medische informatie alleen naar de werknemer en de bedrijfsarts werd gestuurd.

Op 27 januari 2009 stuurde het UWV verzoeker en de bedrijfsarts een afschrift van een brief die die dag naar de werknemer was gestuurd. Aangegeven werd onder meer het volgende:

"Als aanvulling op onze brief van 24 december 2008 delen wij u het volgende mede.

Aanvulling op ons deskundigenoordeel

Uw werkgever heeft u werk aangeboden dat volgens hem passend is. U heeft echter aangegeven dat het werk niet passend is.

Gebleken is dat u *niet in staat gebleken bent om loonvormende arbeid te verrichten*. Dit is de reden dat het aangeboden werk per datum geschil dan ook niet als passend aangemerkt kan worden.

Een en ander blijkt uit de rapportage van de arts."

Bij brief van 28 januari 2009 diende verzoeker een klacht in bij het UWV. Hij gaf aan dat de werknemer door de bedrijfsarts vanaf 17 november 2008 voor halve dagen arbeidsongeschikt was geacht. Omdat de werknemer het hiermee niet eens was had hij zijn werkzaamheden toen niet hervat. Hierop was het salaris stopgezet; de werknemer was gewezen op de mogelijkheid om een deskundigenoordeel bij het UWV aan te vragen.

In het oordeel van het UWV, dat de werkgever eind december 2008 had ontvangen, was aangegeven dat de geboden werkzaamheden niet passend waren. Strikt genomen hield dat in dat betrokkene arbeidsgeschikt was voor andere passende werkzaamheden, zo gaf verzoeker aan. Verzoeker was immers een WSW-organisatie en had voldoende mogelijkheden om de werkzaamheden aan te passen aan de belastbaarheid van de medewerker.

Omdat de salarisbetaling was stopgezet had de werknemer een advocaat ingeschakeld; deze had verzoeker op 19 december 2008 gesommeerd om het salaris uit te betalen. Ook werd met een kort geding gedreigd. Verzoeker was echter van mening dat de werknemer in staat moest zijn om werkzaamheden voor halve dagen te verrichten.

Op 15 januari 2009 had verzoeker de advocaat laten weten dat de werknemer, blijkens het deskundigenoordeel van het UWV, niet arbeidsongeschikt werd geacht. In dit oordeel werd immers slechts aangegeven dat het aangeboden werk niet passend was. Verzoeker was echter in staat aangepaste werkzaamheden aan te bieden.

Later die dag nam de advocaat contact op met verzoeker; hij gaf aan dat uit de rapportage van de verzekeringsarts een geheel andere conclusie kon worden afgeleid. Hierin werd verzoeker namelijk volledig arbeidsongeschikt geacht. Er werd ook een passage uit de rapportage geciteerd:

"(Werknemer; N.o.) is wegens een combinatie van psychische en lichamelijke klachten niet in staat om loonvormende arbeid te verrichten, en wel met ingang van 17 november 2008."

Op grond van het voorgaande had verzoeker de salarisbetalingen vanaf 16 januari 2009 met terugwerkende kracht hervat.

Verzoeker had over deze kwestie ook telefonisch contact gehad met het UWV. De arbeidsdeskundige waarmee hij toen sprak had aanvankelijk laten weten dat er inderdaad twee verschillende conclusies waren vermeld. Later had de procesbegeleider van het UWV teruggebeld en gemeld dat de medische rapportage naar de bedrijfsarts was gestuurd. De

bedrijfsarts had zijn advies, op grond hiervan, moeten bijstellen. Verzoeker had hierop opgemerkt dat de bedrijfsarts de rapportage nooit had ontvangen van het UWV.

Verzoeker gaf ten slotte aan dat hij de werknemer, door verkeerde informatie van de kant van het UWV, ernstig had benadeeld. De vertrouwensbasis tussen werkgever en werknemer was hierdoor ernstig beschadigd. Daarnaast had de advocaat van de werknemer een schadeclaim ten bedrage van € 1.224,19 (voor de wettelijke verhoging van het achterstallige salaris) plus de advocaatkosten van € 98,00 bij verzoeker neergelegd. Het geclaimde bedrag en het achterstallige salaris waren inmiddels aan de werknemer uitbetaald; de advocaat had het kort geding hierop stopgezet.

Vanwege de foutief aangeleverde informatie wilde verzoeker de schade op het UWV verhalen; het UWV werd verzocht het bedrag aan verzoeker over te maken.

Bij brief van 23 februari 2009 werd de klacht door het UWV afgehandeld. Het UWV gaf aan dat in het deskundigenoordeel de vraag wordt beantwoord zoals deze door hetzij werkgever, hetzij werknemer wordt gesteld. De vraagstelling die in dit geval beantwoord diende te worden luidde als volgt:

"Ben ik geschikt (...) mijn eigen werk op halve dagen uit te voeren. Is het aangeboden werk passend?"

De conclusie van het UWV was dat het aangeboden werk niet passend was, dit oordeel was op 24 december afgegeven. Aan zowel de bedrijfsarts als aan de werknemer wordt in zo'n geval de rapportage van de arts van het UWV gestuurd. De motivering van het deskundigenoordeel is te vinden in deze rapportage. De werkgever krijgt deze rapportage niet, zo voegde het UWV toe.

Verder gaf het UWV aan dat er geen misverstand was geweest als verzoeker naar aanleiding van het deskundigenoordeel contact had gezocht met de bedrijfsarts. Uit de rapportage van de verzekeringsarts van het UWV bleek immers dat op dat moment geen sprake kon zijn van loonvormende arbeid. Daaruit vloeide ook voort dat het aangeboden werk niet passend was. Verzoeker had echter de conclusie getrokken dat er dan wel ander passend werk zou kunnen worden gevonden voor de werknemer. Het verbaasde het UWV wel enigszins dat verzoeker niet direct contact had opgenomen met de bedrijfsarts, zo werd in de reactie aangegeven. Het UWV had in het deskundigenoordeel immers laten weten dat in de medische rapportage werd onderbouwd waarom het aangeboden werk niet passend was. Verzoeker wilde de werknemer ander passend werk aanbieden; het leek het UWV daarbij wel van belang te weten waarom het toenmalige werk van de werknemer dan niet als passend werd aangemerkt door het UWV. Overleg met de bedrijfsarts had ook aan het licht kunnen brengen dat de medische rapportage kennelijk ontbrak. Hierop had dan actie ondernomen kunnen worden; na ontvangst van de rapportage zou dan alsnog duidelijk worden dat het aanbieden van ander werk weinig zou opleveren.

Ten slotte gaf het UWV aan van mening te zijn dat geen tegenstrijdige informatie was verstrekt. De vraag, zoals aan het UWV voorgelegd in de "aanvraag Deskundigenoordeel", was beantwoord. Uit de motivering die daaraan ten grondslag lag bleek waarom het werk niet passend was. In de tweede, aanvullende brief over het deskundigenoordeel was nog eens benadrukt wat deze motivering was. Deze lag in het verlengde van het eerder uitgebrachte deskundigenoordeel.

De klacht werd ongegrond geacht; op het verzoek om vergoeding van de schade werd niet met zoveel woorden ingegaan.

Bij brief van 24 februari 2009 wendde verzoeker zich tot de Nationale ombudsman met een klacht over het UWV. In deze brief gaf verzoeker onder meer nog aan dat de afdeling P&O contact had opgenomen met de bedrijfsarts, nadat de werkgever het deskundigenoordeel had ontvangen. Deze had geen deskundigenoordeel van het UWV ontvangen, zo bleek. Daarom had de afdeling P&O hem een kopie doen toekomen; vervolgens was gezamenlijk naar het oordeel gekeken. Omdat verzoeker, als WSW-organisatie, de werkzaamheden aan kan passen was de conclusie dat de werknemer in staat zou moeten zijn om andere werkzaamheden te aanvaarden.

De werknemer had inmiddels een advocaat ingeschakeld; omdat verzoeker van mening was dat hij ander werk kon doen was aan de werknemer gemeld dat de salarisbetaling hervat zou worden als hij weer ging werken. Zijn advocaat dreigde hierop met een kort geding. Toen bleek hoe het echt zat was de salarisbetaling hervat; ook was de door de advocaat geclaimde schade voldaan.

Verder merkte verzoeker nog op dat de afdeling P&O wel degelijk met de bedrijfsarts had overlegd. Deze was ook van mening dat de werknemer ander werk zou kunnen doen. De bedrijfsarts had bovendien geen medische rapportage ontvangen.

Ten slotte, zo gaf verzoeker aan, was het het UWV toch bekend dat werkgever, als WSW-organisatie, in staat is om werkzaamheden aan te passen aan de mogelijkheden van de werknemer. Naar zijn mening was het niet in staat zijn om loonvormende arbeid te verrichten iets anders dan dat de geboden werkzaamheden niet passend zijn.

Bij zijn brief voegde verzoeker een aantal afschriften, waaronder een afschrift van een brief van 24 december 2008, gericht aan de arboarts. Deze brief betrof het deskundigenoordeel.

Bij brief van 28 april 2009 opende de Nationale ombudsman het onderzoek naar de klacht. Hij verzocht het UWV ook op de volgende vragen een reactie te geven:

"1. Uit uw reactie leid ik af dat een werkgever, naar de mening van het UWV, altijd overleg zal moeten plegen met de bedrijfsarts over het afgegeven deskundigenoordeel. Blijkbaar is dat oordeel niet zelfstandig leesbaar. Klopt dit?

2. Acht u de uitleg die de werkgever aan het deskundigenoordeel heeft gegeven (...) begrijpelijk?

3. Waarom heeft eind januari 2009 een aanvulling op het oordeel plaatsgevonden?

4. Verzoeker stelt dat de bedrijfsarts de rapportage van de verzekeringsarts niet heeft ontvangen. Kunt u aannemelijk maken dat deze wel is verzonden?

5. Op het verzoek om schadevergoeding dat verzoeker bij het UWV heeft ingediend is feitelijk geen reactie gegeven. Navraag bij het UWV leerde mij dat de reactie op de klacht, die ongegrond werd geacht, tevens moet worden gezien als (afwijzende) reactie op het verzoek om schadevergoeding. Ik verzoek u opnieuw aan te geven of u aanleiding ziet om verzoeker in financieel opzicht tegemoet te komen."

Op 17 juni 2009 werd de reactie van het UWV ontvangen. Het UWV gaf het volgende aan:

"...In het Deskundigenoordeel wordt de vraag beantwoord zoals die is gesteld. De conclusie van een Deskundigenoordeel wordt in een schrijven naar alle partijen verwoord: werkgever, werknemer en bedrijfsarts. Indien de conclusie is gebaseerd op een medisch onderzoek, dan krijgen uitsluitend werknemer en bedrijfsarts de onderliggende stukken waarop de conclusie is gebaseerd, zijnde de medische rapportage. Indien de werkgever meer wil weten over de onderbouwing van de afgegeven conclusie, dan dient deze in overleg te treden met werknemer of bedrijfsarts.

(...)

De werknemer werd door de UWV arts op datum geding op medische gronden volledig arbeidsongeschikt geacht. De vraagstelling in het Deskundigenoordeel luidde echter: zijn de door de werkgever aangeboden werkzaamheden passend? De beantwoording van UWV was: nee die zijn niet passend. Ons inziens dient een werkgever deze conclusie op de vraagstelling te kunnen duiden. De uitleg die de werkgever hieraan geeft begrijpen wij niet.

(...)

Op verzoek van de werkgever wordt in overleg met de arbeidsdeskundige een aanvullende conclusie gestuurd. Dit is uitsluitend bedoeld om de situatie voor de werkgever duidelijker te krijgen. De in de brief genoemde conclusie gaat echter verder dan de vraagstelling en wordt door ons intern als ongewenst beschouwd, omdat de professional van UWV niet altijd kan overzien waartoe een ruimere verwoording van de vraagstelling kan leiden.

(...)

In de brief naar de arbo unie gedateerd 24 december 2008 staat vermeld dat UWV de medische informatie alleen maar naar werknemer en de bedrijfsarts stuurt. Hoewel het bij UWV een standaardprocedure betreft is het natuurlijk altijd mogelijk dat de medische informatie per ongeluk niet bij de brief is bijgevoegd. Indien medische informatie ontbreekt kan dit desgewenst altijd alsnog worden opgevraagd. Kennelijk zag de bedrijfsarts daartoe geen dringende reden.

(...)

De door UWV afgegeven informatie is ons inziens adequaat. De werkgever heeft aan de conclusie van het Deskundigenoordeel echter een andere waarde toegekend, waardoor de vervolgactiviteiten niet in de lijn van de UWV conclusie liggen. De als gevolg daarvan eventueel ontstane schade wordt dan ook afgewezen.

De klacht achten wij ongegrond...."

Bij brief van 24 juni 2009 werd de reactie van het UWV doorgestuurd naar verzoeker. Bij brief van 30 juni 2009 gaf verzoeker een reactie op hetgeen het UWV de Nationale ombudsman had laten weten:

"...1) Het UWV stelt dat de werkgever en de bedrijfsarts het deskundigenoordeel hebben ontvangen. De bedrijfsarts heeft geen deskundigenoordeel van het UWV ontvangen. De werkgever heeft een kopie van het deskundigenoordeel overhandigd aan de bedrijfsarts.

Het UWV stelt dat indien de werkgever meer wil weten over de onderbouwing van de conclusie ze in overleg moest treden met de bedrijfsarts. De werkgever wist op dat moment niet dat de conclusies in de verschillende deskundigenoordelen tegenstrijdig aan elkaar waren. In feite gaat het dus niet om verduidelijking van de onderbouwing van de conclusie maar om de formulering van de conclusie. De werkgever bespreekt niet (...) elk deskundigenoordeel met de bedrijfsarts om te controleren of er tegenstrijdigheden in (...) het deskundigenoordeel van het UWV zitten. Door inbreng van de advocaat van de werknemer ben ik geconfronteerd met het feit dat de conclusie in het medische gedeelte anders was geformuleerd dan de conclusie die de werkgever van het UWV heeft ontvangen.

2) Het UWV meldt in haar antwoord dat de vraagstelling in het deskundigenoordeel van de werknemer was: "Zijn de door de werkgever geboden werkzaamheden passend". In de aanvraag deskundigenoordeel heeft de werknemer echter de volgende vragen geformuleerd: "Ben ik geschikt om mijn eigen werk voor halve dagen uit te voeren? En is het aangeboden werk passend?" Deze vraagstelling van de werknemer is ons pas duidelijk geworden op 23 februari 2009 en wel in de brief waarin het UWV de klacht ongegrond verklaard. Op de vraagstelling van de werknemer in de aanvraag deskundigenoordeel heeft de werkgever in feite alleen op de laatste vraag een antwoord gekregen. Op het

moment van ontvangst was voor de werkgever de conclusie van het deskundigenoordeel geheel duidelijk. Het UWV gaf namelijk aan dat de geboden werkzaamheden niet passend zijn. Wij zijn een Wsw bedrijf, het is namelijk onze kernkwaliteit en bestaansrecht om de werkzaamheden naar de mogelijkheden en belastbaarheid van de medewerker aan te passen.

De advocaat meldde op 15 januari 2009 dat in het deskundigenoordeel dat de werknemer zelf heeft ontvangen stond: "De combinatie van psychische en lichamelijke klachten zijn zodanig ernstig te noemen dat hij per die datum in het geding niet in staat was om loonvormende arbeid te verrichten".

De werkgever, arbeidsdeskundige van (verzoeker; N.o.) en de bedrijfsarts zijn van mening dat de conclusie in het deskundigenoordeel van de werkgever tegenstrijdig is aan de conclusie in het deskundigenoordeel dat de werknemer ontvangen heeft.

3) Het UWV heeft in een telefonisch contact gemeld dat ze een aanvulling op het deskundigenoordeel naar de werkgever zouden sturen. Wij als werkgever hebben toen gemeld dat dit voor ons mosterd na de maaltijd was omdat het leed al geleden was. Het UWV heeft op 27 januari 2009 de rectificatie/aanvulling gestuurd. Dit in tegenstelling wat het UWV nu beweert, dat op het verzoek van de werkgever de aanvulling op het deskundigenoordeel is gestuurd.

Als de werkgever alleen de conclusie van het deskundigenoordeel verkeerd zou hebben geïnterpreteerd, had het UWV geen rectificatie/aanvulling hoeven sturen. Hiermee geeft het UWV aan dat het eerste deskundigenoordeel van 24 december 2008 incompleet is geweest.

4) De bedrijfsarts heeft geen deskundigenoordeel ontvangen. De bedrijfsarts heeft alleen het deskundigenoordeel van de werkgever ontvangen..."

De Nationale ombudsman had de bedrijfsarts verzocht ook enkele vragen te beantwoorden. Op 8 juli 2009 werd zijn reactie ontvangen. Hij gaf, daarnaar gevraagd, aan het deskundigenoordeel van de werkgever te hebben ontvangen. Zelf had hij geen post ontvangen van het UWV. Verder gaf de bedrijfsarts aan dat hem bekend was dat bij bepaalde deskundigenoordelen een rapportage van de verzekeringsarts behoort te worden meegestuurd naar werknemer en bedrijfsarts. In reactie op de vraag of hij met het UWV contact had opgenomen over het feit dat geen bijlagen waren meegezonden, gaf de bedrijfsarts aan dat hij dat niet had gedaan omdat hij van betrokkene de betreffende documenten had mogen inzien.

Op 10 juli 2009 werden van het UWV nog enkele nadere stukken ontvangen.

In een notitie van 26 januari 2009 werd door een medewerker van het UWV onder meer het volgende aangegeven:

"Heden dossier retour gekregen van (de arbeidsdeskundige; N.o.).

Hij heeft contact gehad met de werkgever.

De brief van 24 dec 2008 moet aangepast worden.

In de brief staat dat het aangepaste werk niet passend is. De onderliggende reden heeft te maken met het feit dat het oordeel van de arbo-dienst niet correct is.

Belanghebbende was op datum geding niet in staat om loonvormende arbeid te verrichten.

De vraagstelling was dus derhalve ziek/niet ziek.

Nu correctie brief uit: de meerwaarde ontgaat me echter want in de brief wordt verwezen naar de VA rapportage. De brief heeft alleen betrekking op de vraagstelling van belanghebbende nl kan ik weer aan de slag met mijn aangepaste werk.

In opdracht van (de arbeidsdeskundige; N.o.) werkgever teruggebeld."

In een intern e-mailbericht van de hiervoor genoemde arbeidsdeskundige van het UWV, verzonden op 5 februari 2009, wordt door hem blijkbaar gereageerd op een vraag die samenhangt met de klacht die verzoeker inmiddels bij het UWV had ingediend. Hij geeft onder meer het volgende aan:

"Ik heb het dos wel onder behandeling gehad (...)

Er is daarna een brief verzonden met de mededeling dat het aangeboden werk niet passend is.

In het medisch verslag stond ook dat de klant niet geschikt was op datum in geding om loonvormende arbeid te verrichten.

Dit zijn toch 2 wezenlijk verschillende dingen.

Normaal gesproken had ik na de verzekeringsarts nog een rapportage moeten maken, ik heb het dossier echter niet meer terug gezien."

Op 26 augustus 2009 liet de bedrijfsarts, daarnaar gevraagd, nog weten dat de werknemer hem op 26 januari 2009 onder meer de medische rapportage had laten inzien. Dit was het eerste moment waarop hij kennis nam van de inhoud van deze rapportage.

Beoordeling

Verzoeker, een WSW-werkgever, klaagt erover dat het UWV hem onjuist heeft geïnformeerd over de uitkomst van het deskundigenoordeel dat op verzoek van een

werknemer was uitgebracht. Ook klaagt hij erover dat het UWV de bedrijfsarts, anders dan het UWV stelde, in december 2008 geen afschrift van de verzekeringsgeneeskundige rapportage heeft toegestuurd.

Inleiding

Het UWV informeerde de werkgever, op 24 december 2008, over het deskundigenoordeel door te verwijzen naar de brief die aan de werknemer was gestuurd. In deze laatste brief werd aangegeven dat het werk, dat verzoeker de werknemer had aangeboden, naar het oordeel van het UWV niet passend was. Voor een nadere motivering van het oordeel werd verwezen naar de rapportage van de verzekeringsarts van het UWV. Ook werd aangegeven dat eventuele medische informatie alleen naar de werknemer en naar de bedrijfsarts werd gestuurd.

De werkgever leidde uit het oordeel af dat de werknemer dus wel geschikt was voor ander (passend) werk; het ging immers om een WSW-organisatie en daardoor waren er voldoende mogelijkheden om het werk aan te passen aan wat de werknemer wél kon. Na ontvangst van het oordeel had de werkgever contact gehad met de bedrijfsarts, zo gaf verzoeker aan; deze bleek geen afschrift van het deskundigenoordeel te hebben ontvangen en beschikte daarom ook niet over een afschrift van de medische rapportage.

Op 15 januari 2009 kreeg verzoeker, van de advocaat van de werknemer, meer informatie over de inhoud van de medische rapportage. Hieruit bleek dat de werknemer, naar het oordeel van het UWV, op de datum die in geding was niet in staat was tot het verrichten van loonvormende arbeid.

Ten aanzien van het deskundigenoordeel

Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van bestuursorganen feitelijk en logisch wordt gedragen door een kenbare motivering. Een kenbare motivering houdt in dat de motivering direct bij de handeling wordt gegeven, in het besluit zelf of zo nodig in een bijlage waarnaar uitdrukkelijk wordt verwezen.

De informatie die het UWV de werkgever op 24 december 2008 verstrekke was niet onjuist; aangezien de werknemer, naar de mening van het UWV, niet in staat was om loonvormende arbeid te verrichten was het door verzoeker aan de werknemer aangeboden werk niet als passend aan te merken. Wel was de in deze brief verstrekte informatie voor de werkgever onvoldoende om te kunnen bepalen hoe hij nu verder diende te handelen. Hij wist nu immers slechts dat het werk dat hij de werknemer in november 2008 had aangeboden niet passend was; welke werkzaamheden de werknemer eventueel wel zou kunnen verrichten kon hij uit dit oordeel niet afleiden. Hiervoor diende hij in overleg te treden met de bedrijfsarts aan wie, blijkens de informatie van het UWV, een afschrift van de medische rapportage was toegestuurd. De werkgever heeft, na ontvangst van het

deskundigenoordeel, ook contact opgenomen met de bedrijfsarts; deze bleek de medische rapportage echter niet in zijn bezit te hebben. Blijkbaar heeft de werkgever hierin geen aanleiding gezien om de rapportage, in overleg met de bedrijfsarts, alsnog op te vragen bij het UWV; de verdere aanpak van het conflict met de werknemer is aldus alleen gebaseerd op de inhoud van genoemde brief en op de interpretatie van de werkgever daarvan.

Alles overziend acht de Nationale ombudsman het begrijpelijk dat het UWV zich bij de bekendmaking van het oordeel aan de werkgever heeft beperkt tot het opnemen van een antwoord op de vraagstelling van de werknemer. Wanneer er, zoals hier, sprake is van een medische beoordeling speelt de medische rapportage immers een belangrijke rol; het oordeel is in die gevallen niet zelfstandig leesbaar. Dat had voor verzoeker ook duidelijk moeten zijn.

De gedraging is behoorlijk.

Ten aanzien van de medische rapportage

Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur werken.

De aan de bedrijfsarts gerichte brief met de uitkomst van het deskundigenoordeel, gedateerd 24 december 2008, is wel aangemaakt door het UWV, zo blijkt uit het feit dat verzoeker de Nationale ombudsman een afschrift van deze brief toestuurde. De bedrijfsarts heeft echter aangegeven dat hijzelf niets van het UWV heeft ontvangen.

De Nationale ombudsman kan niet vaststellen of het UWV de voor de bedrijfsarts bedoelde brief, met als bijlage de medische rapportage, ook naar de bedrijfsarts heeft verzonden. Ook is niet komen vast te staan dat dat niet het geval is. Daarom dient hij zich van een oordeel op dit punt te onthouden.

Ten aanzien van het verzoek om schadevergoeding

Verder klaagt verzoeker erover dat het UWV op zijn verzoek om vergoeding van de door hem geleden schade afwijzend heeft gereageerd.

Het redelijkheidsvereiste brengt mee dat bestuursorganen voorafgaand aan elk handelen, of dit nu een rechtshandeling of een feitelijke handeling betreft, het belang van het realiseren van een doelstelling afwegen tegen de belangen van de burger. In het licht van het realiseren van de doelstelling mag de uitkomst van die belangenafweging niet onredelijk zijn.

Wat betreft de gehoudenheid tot schadevergoeding brengt het redelijkheidsvereiste mee dat het bestuursorgaan mag weigeren om financiële aansprakelijkheid voor ontstane schade te aanvaarden indien het in redelijkheid het standpunt kan innemen niet verplicht te

zijn tot vergoeden van de door de burger opgegeven schade. In dat geval kan het bestuursorgaan het aan de burger overlaten om vragen betreffende de onrechtmatigheid van het handelen of betreffende de overige voorwaarden om de schadeclaim toe te wijzen aan het oordeel van de burgerlijke rechter te onderwerpen. Dit is slechts anders indien op voorhand duidelijk is dat het standpunt van het bestuursorgaan niet houdbaar is in een civiele procedure. In dat geval is de afwijzing van het verzoek om schadevergoeding in strijd met het redelijkheidsvereiste.

Verzoeker was van mening dat het UWV hem verkeerde informatie had verstrekt. Daarom verzocht hij het UWV over te gaan tot vergoeding van de door hem geleden schade. Het ging om een bedrag van € 1.224,19 voor de wettelijke verhoging van het achterstallige salaris en om € 98 voor de advocaatkosten.

Het UWV stelde zich op het standpunt dat de door hem verstrekte informatie adequaat was geweest. De werkgever had aan het deskundigenoordeel een andere waarde toegekend zodat de vervolgactiviteiten niet in de lijn van de conclusie van het UWV lagen. Het verzoek van de werkgever werd dan ook afgewezen.

De werknemer was het niet eens met het oordeel van de bedrijfsarts dat hij vanaf 17 november 2008 nog maar voor halve dagen arbeidsongeschikt was; hij had zijn werkzaamheden daarom niet hervat. Hierop had verzoeker de salarisbetaling opgeschort en de werknemer gewezen op de mogelijkheid om een deskundigenoordeel aan te vragen. De interpretatie die de werkgever aan de uitkomst hiervan gaf leidde ertoe dat hij de salarisbetaling, eind december 2008, niet hervatte. Toen werknemers advocaat de werkgever, op 15 januari 2009, kenbaar maakte dat zijn cliënt door het UWV niet in staat werd geacht loonvormende arbeid te verrichten, heeft verzoeker de salarisbetalingen met terugwerkende kracht hervat.

De werkgever was op de hoogte van het feit dat de bedrijfsarts niet beschikte over de medische rapportage, zo is de Nationale ombudsman gebleken. Hierin hebben hij en de bedrijfsarts blijkbaar geen aanleiding gezien om deze alsnog bij het UWV op te vragen. De werkgever heeft zich derhalve uitsluitend gebaseerd op de inhoud van de brief van 24 december 2008.

Uit het oordeel van het UWV, dat het aangeboden werk niet passend was, leidde verzoeker af dat de werknemer wel arbeidsgeschikt was voor andere passende werkzaamheden. Naar de mening van de Nationale ombudsman kon de werkgever niet in redelijkheid tot deze conclusie komen. Nu de medische rapportage niet beschikbaar was, was het immers niet mogelijk om vast te stellen of de werknemer, rekeninghoudend met de vastgestelde beperkingen, werkzaamheden zou kunnen verrichten en welke dat in het bevestigende geval dan waren. Toch zag de werkgever geen aanleiding om de uitbetaling van het loon te hervatten. Dat hij door de werknemer vervolgens werd aangesproken op vergoeding van de wettelijke rente en advocaatkosten is een omstandigheid die dan ook

voor rekening van verzoeker zal moeten blijven.

Alles overziend acht de Nationale ombudsman de afwijzing van het verzoek om schadevergoeding door het UWV dan ook niet onredelijk.

De gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen te Amsterdam, is

niet gegrond

- ten aanzien van het deskundigenoordeel
- ten aanzien van het afwijzen van het verzoek om schadevergoeding.

De Nationale ombudsman onthoudt zich van een oordeel waar het de verzending van de medische rapportage betreft.

Onderzoek

Op 4 maart 2009 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift, gedateerd 24 februari 2009, van R. te Rotterdam met een klacht over een gedraging van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen te Amsterdam.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Verzoekschrift van 4 maart 2009 met als bijlagen onder meer:
 - a. afschriften van de brieven van het UWV van 24 december 2008 en 27 januari 2009;
 - b. de aan het UWV gerichte klachtbrief van verzoeker van 28 januari 2009;
 - c. de reactie van het UWV op de klacht, gedateerd 23 februari 2009.
2. De reactie van het UWV op de klacht, zoals aan hem voorgelegd door de Nationale ombudsman, gedateerd 17 juni 2009.
3. De reactie van verzoeker op hetgeen het UWV had laten weten, gedateerd 30 juni 2009.
4. De reactie van de bedrijfsarts op nadere vragen, gedateerd 1 juli 2009.
5. Nadere stukken, op 10 juli 2009 ontvangen van het UWV.
6. Een notitie van een telefoongesprek met de bedrijfsarts op 26 augustus 2009.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond